Spirit of Bosnia / Duh Bosne
An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

Čekajući svoju dušu

Adin Ljuca

za Dominiku Křesťanovu

Dragi Wayles, vratio sam se sa dugog puta.

Iz Praga me ispratila i u Syracuse dočekala kiša.

Je li to nebo plakalo zbog mog odlaska ili povratka?

Ili to ja običnom pomjeranju s mjesta na mjesto

pokušavam dati neki patetični viši smisao?

Avion je s lakoćom uzletio, probio se kroz kišu

i podigao nad oblake. Sivi i tmurni, gledani odozdo,

oblaci su sad blještali bjelinom. Htjedoh napisati:

gledajući oblake iz ptičije perspektive – ali

odmah shvatih da ih ptice nikad tako nisu vidjele

– samo se gordost čovječija toliko uzdigla.

Zaslijepljen strahom od letenja, blještavim suncem

i aureolom oblaka, plovio sam nebeskim plavetnilom,

kao da s onog svijeta vidim ovaj… s pregledom.

Na nebesima je bilo bolje vrijeme nego na Zemlji.

I u paklu je bolje nego tamo gdje se ratuje.

Slušam muziku. Opušta me. Samo tišina može

da dosegne njenu snagu. Stotine milja iza nas,

i noge utrnule od sjedenja u sedlu sjedala.

A onda – crvena mrlja na dnu obzora: Sunce

spušteno nisko, opasno nisko, kao da ne zalazi,

već tone i guši se u bijeloj tišini svjetlosti i sjaja.

Rutinskim pokretom ruke spustih kapak na prozorčiću

kao što se sklapa pročitana knjiga.

Iz Evrope sam donio dvije “američke pjesme”

i prenio pregršt pjesničkih slika koje mi velike kontrole

u Pragu i Atlanti nisu ni oduzele ni ocarinile…

A čini se, da se i ovaj email koji ti pišem pretače u pjesmu…

ali prvo moram – kao što su to nekad činili Indijanci

kad negdje stignu nakon dugog puta – sjesti i sačekati

da za mnom stigne i moja duša.

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.